ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)
της 14ης Ιουνίου 2007 *

Στην υπόθεση C-56/06,

με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, που υπέβαλε το Finanzgericht Düsseldorf (Γερμανία) με απόφαση της 31ης Ιανουαρίου 2006, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 2 Φεβρουαρίου 2006, στο πλαίσιο της δίκης

Euro Tex Textilverwertung GmbH

κατά

Hauptzollamt Duisburg,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους P. Jann, πρόεδρο τμήματος, R. Schintgen, A. Tizzano (εισηγητή), A. Borg Barthet και E. Levits, δικαστές,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

γενική εισαγγελέας: E. Sharpston
γραμματέας: R. Grass

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

— η Euro Tex Textilverwertung GmbH, εκπροσωπούμενη από τον A. Gläser, Rechtsanwalt,

— η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από την J. Hottiaux και τον B. Schima,

αφού άκουσε τη γενική εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις της κατά τη συνεδρίαση της 25ης Ιανουαρίου 2007,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Η υπό κρίση αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία της Ευρωπαϊκής Συμφωνίας περί συνδέσεως μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους, αφενός, και της Δημοκρατίας της Πολωνίας, αφετέρου, η οποία εγκρίθηκε με την απόφαση 93/743/Ευρατόμ, ΕΚΑΧ, ΕΚ του Συμβουλίου και της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1993 (ΕΕ L 348, σ. 1, στο εξής: Συμφωνία

συνδέσεως), ειδικότερα δε του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του Πρωτοκόλλου 4 της Συμφωνίας αυτής, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 1/97 του Συμβουλίου Σύνδεσης μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους, αφενός, και της Δημοκρατίας της Πολωνίας, αφετέρου, της 30ής Ιουνίου 1997 (ΕΕ 1997, L 221, σ. 1, στο εξής: Πρωτόκολλο 4).

2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο εκδικάσεως διαφοράς μεταξύ της εταιρίας Euro Tex Textilverwertung GmbH (στο εξής: Euro Tex) και του Hauptzollamt Duisburg (τελωνειακού γραφείου του Duisburg, στο εξής: Hauptzollamt), η οποία αφορούσε την ακρίβεια των αποδεικτικών στοιχείων περί της καταγωγής που προσκομίσθηκαν για την εξαγωγή μεταχειρισμένων ενδυμάτων προς την Πολωνία.

Η κοινοτική νομοθεσία

3 Το Πρωτόκολλο 4 ορίζει την έννοια «καταγόμενα προϊόντα» ή «προϊόντα καταγωγής» και περιέχει διατάξεις που ρυθμίζουν τη διοικητική συνεργασία.

4 Το άρθρο 2, παράγραφος 1, του Πρωτοκόλλου 4 έχει ως εξής:

«Για την εφαρμογή της Συμφωνίας [...], θεωρούνται ως προϊόντα καταγωγής Κοινότητας:

α) τα προϊόντα που παράγονται εξ ολοκλήρου στην Κοινότητα κατά την έννοια του άρθρου 5 του παρόντος Πρωτοκόλλου·

β) τα προϊόντα που παράγονται στην Κοινότητα και περιέχουν ύλες που δεν έχουν παραχθεί εξ ολοκλήρου σ' αυτή, υπό την προϋπόθεση ότι οι ύλες αυτές έχουν υποστεί στην Κοινότητα επαρκείς επεξεργασίες ή μεταποιήσεις κατά την έννοια του άρθρου 6 του παρόντος Πρωτοκόλλου·

[...]»

5 Το άρθρο 6 του Πρωτοκόλλου 4 προβλέπει:

«1. Για τους σκοπούς του άρθρου 2, προϊόντα που δεν έχουν παραχθεί εξ ολοκλήρου θεωρείται ότι υπέστησαν επαρκή επεξεργασία ή μεταποίηση, όταν πληρούνται οι προϋποθέσεις του πίνακα που περιλαμβάνεται στο παράρτημα ΙΙ.

[...]

3. Η παράγραφος 1 [...] εφαρμόζεται με εξαίρεση τα οριζόμενα στο άρθρο 7.»

6 Τέλος, το άρθρο 7 του Πρωτοκόλλου 4 ορίζει:

«1. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 2, οι εξής επεξεργασίες ή μεταποιήσεις θεωρούνται ως ανεπαρκείς για την απόκτηση του χαρακτήρα των καταγόμενων προϊόντων, ανεξάρτητα από το αν πληρούνται οι απαιτήσεις του άρθρου 6:

[...]

β) οι απλές εργασίες αφαίρεσης της σκόνης, κοσκινίσματος, διαλογής, ταξινόμησης, συνδυασμού (συμπεριλαμβανομένης της σύνθεσης σειρών εμπορευμάτων), πλύσεων, βαφής, κοπής·

[...]»

7 Επισημαίνεται ότι το άρθρο 7 του Πρωτοκόλλου 4 τροποποιήθηκε, από 1ης Ιανουαρίου 2001, με την απόφαση 4/2000 του Συμβουλίου Σύνδεσης ΕΕ-Πολωνίας, της 29ης Δεκεμβρίου 2000, για την τροποποίηση του Πρωτοκόλλου αριθ. 4 της ευρωπαϊκής συμφωνίας με την Πολωνία για τον ορισμό της εννοίας «καταγόμενα προϊόντα» ή «προϊόντα καταγωγής» και για τις μεθόδους διοικητικής συνεργασίας (ΕΕ 2001, L 19, σ. 29, στο εξής: τροποποιηθέν Πρωτόκολλο 4).

8 Το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ι΄, του τροποποιηθέντος Πρωτοκόλλου 4, το οποίο αντικατέστησε εν μέρει το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του Πρωτοκόλλου 4, δεν περιέχει πλέον τον όρο «απλές εργασίες», αλλά, αντ' αυτού, αναφέρεται αποκλειστικώς στις ακόλουθες εργασίες: «κοσκίνισμα, διαλογή, ταξινόμηση, κατάταξη, διαβάθμιση, συνδυασμός (συμπεριλαμβανομένης της σύνθεσης σειρών εμπορευμάτων)».

Η διαφορά της κύριας δίκης και το προδικαστικό ερώτημα

9 Από την απόφαση περί παραπομπής προκύπτει ότι, κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών, η Euro Tex είχε την εκμετάλλευση εγκεκριμένης μονάδας διαχειρίσεως απορριμμάτων για τη συγκέντρωση, τη μεταφορά και την επεξεργασία ενδυμάτων και άλλων υφαντουργικών προϊόντων.

10 Η εταιρία αυτή συνέλεγε σε κάδους τοποθετημένους στους δρόμους τα αντικείμενα που απέθετε το κοινό και, ακολούθως, προέβαινε σε εργασίες διαλογής και συνδυασμού, οι οποίες πραγματοποιούνταν σε διάφορα στάδια. Τα μεταχειρισμένα αντικείμενα που θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν εκ νέου ως είδη ενδύσεως διαχωρίζονταν περαιτέρω βάσει σειράς κριτηρίων. Η Euro Tex ανέθετε, μεταξύ άλλων, στους υπαλλήλους που εκτελούσαν τις ως άνω εργασίες να επιλέγουν κατά προτεραιότητα τα μοντέρνα είδη ενδύσεως, βάσει των απαιτήσεων των πελατών της.

11 Κατά τα έτη 1998-1999, η Euro Tex προμήθευσε τους εμπόρους λιανικής στην Πολωνία με υφαντουργικά προϊόντα που είχαν συνδυασθεί κατά κατηγορίες κατόπιν διαλογής. Προς απόδειξη του χαρακτήρα των εν λόγω προϊόντων ως «καταγόμενων από την Κοινότητα», κατά την έννοια του προτιμησιακού δασμολογικού καθεστώτος που θεσπίστηκε με τη Συμφωνία συνδέσεως, η Euro Tex είτε κατάρτισε δηλώσεις περί της καταγωγής τους επί των τιμολογίων της είτε προσκόμισε πιστοποιητικά κυκλοφορίας εμπορευμάτων «EUR.1».

12 Κατόπιν ελέγχου που διενεργήθηκε στις εγκαταστάσεις της Euro Tex μετά από αίτηση των πολωνικών διοικητικών αρχών, το Hauptzollamt διαπίστωσε με την από 19 Ιουλίου 2001 απόφασή του ότι η επιχείρηση δεν ήταν σε θέση να αποδείξει την καταγωγή των επίμαχων προϊόντων. Επιπλέον, οι γερμανικές αρχές ανακάλεσαν τα πιστοποιητικά κυκλοφορίας εμπορευμάτων «EUR.1» και ανακοίνωσαν ότι σκόπευαν να ενημερώσουν τις πολωνικές αρχές για τα αποτελέσματα του επιτόπιου ελέγχου.

13 Η Euro Tex άσκησε διοικητική προσφυγή κατά της αποφάσεως αυτής ενώπιον του Hauptzollamt, το οποίο την απέρριψε ως αβάσιμη με την από 30 Ιουνίου 2002 απόφασή του. Με την εν λόγω απόφαση, το Hauptzollamt έκρινε, μεταξύ άλλων, ότι τα μεταχειρισμένα υφαντουργικά προϊόντα που προορίζονταν να χρησιμοποιηθούν εκ νέου ως είδη ενδύσεως δεν μπορούσαν να θεωρηθούν ως εξ ολοκλήρου παραχθέντα στην Κοινότητα, καθόσον δεν πληρούσαν τις σχετικές προϋποθέσεις του Πρωτοκόλλου 4. Επιπλέον, το Hauptzollamt διευκρίνισε με την απόφασή του ότι οι επίμαχες εν προκειμένω εργασίες διαλογής και συνδυασμού συνιστούσαν στοιχειώδη μορφή επεξεργασίας, η οποία δεν επηρέαζε την καταγωγή των προϊόντων αυτών.

14 Κατόπιν αυτού, η Euro Tex άσκησε προσφυγή ενώπιον του Finanzgericht Düsseldorf, ζητώντας να διαπιστωθεί ο παράνομος χαρακτήρας της ανακοινώσεως με την οποία το Hauptzollamt ενημέρωσε τις πολωνικές τελωνειακές αρχές ότι οι επίδικες δηλώσεις και τα πιστοποιητικά καταγωγής ήταν ανακριβή.

15 Διερωτώμενο επί της ερμηνείας του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του Πρωτοκόλλου 4, το Finanzgericht Düsseldorf αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

«Βαίνουν οι επίμαχες εν προκειμένω εργασίες συνδυασμού κατά κατηγορίες πέραν των απλών εργασιών συνδυασμού κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του Πρωτοκόλλου 4 [της Συμφωνίας συνδέσεως];»

16 Οι αμφιβολίες του Finanzgericht Düsseldorf περί της ορθής ερμηνείας της επίμαχης διατάξεως ανέκυψαν, ειδικότερα, λόγω των διαφορών μεταξύ των γλωσσικών αποδόσεων του Πρωτοκόλλου 4. Πράγματι, κατά το αιτούν δικαστήριο, ορισμένες γλωσσικές αποδόσεις του Πρωτοκόλλου αυτού υποδηλώνουν ότι η εν λόγω διάταξη διακρίνει μεταξύ απλών και σύνθετων εργασιών συνδυασμού, ενώ από άλλες αποδόσεις προκύπτει μάλλον ότι όλες οι εργασίες τις οποίες αφορά το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του Πρωτοκόλλου αυτού είναι εξ ορισμού «απλές».

17 Παραδείγματος χάρη, η γερμανική απόδοση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του Πρωτοκόλλου 4 είναι: «einfaches Entstauben, Sieben, Aussondern, Einordnen, Sortieren (einschließlich des Zusammenstellens von Sortimenten)», η γαλλική απόδοση είναι: «opérations simples de dépoussiérage, de criblage, de triage, de classement, d'assortiment (y compris la composition de jeux de marchandises)», ενώ το αγγλικό κείμενο αυτής της διατάξεως έχει ως εξής: «simple operations consisting of removal of dust, sifting or screening, sorting, classifying, matching (including the making-up of sets of articles) [...]».

Επί του προδικαστικού ερωτήματος

18 Με το ερώτημά του, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινισθεί αν, λαμβανομένων υπόψη των διατάξεων του Πρωτοκόλλου 4, πρέπει να γίνεται διάκριση μεταξύ απλών και σύνθετων εργασιών συνδυασμού. Στην πρώτη κατηγορία θα ενέπιπταν, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του Πρωτοκόλλου 4, οι επεξεργασίες και οι μεταποιήσεις που δεν αρκούν για να προσδώσουν στα εμπορεύματα τον χαρακτήρα των «καταγόμενων προϊόντων», ενώ η δεύτερη κατηγορία θα περιελάμβανε εκείνες τις επεξεργασίες και τις μεταποιήσεις που αρκούν για να προσδώσουν την ιδιότητα αυτή δυνάμει του άρθρου 6 του εν λόγω Πρωτοκόλλου. Σε περίπτωση που θα μπορούσε να γίνει μια τέτοια διάκριση, το Finanzgericht Düsseldorf ζητεί να μάθει αν οι πραγματοποιούμενες από την Euro Tex εργασίες συνδυασμού εμπίπτουν στη δεύτερη κατηγορία, ήτοι στις πιο σύνθετες εργασίες.

Οι κατατεθείσες ενώπιον του Δικαστηρίου παρατηρήσεις

19 Η Euro Tex ισχυρίζεται ότι οι εργασίες συνδυασμού κατά κατηγορίες που πραγματοποιούσε στο πλαίσιο της ανακυκλώσεως μεταχειρισμένων υφαντουργικών προϊόντων διαφέρουν θεμελιωδώς από τις «απλές εργασίες συνδυασμού» κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του Πρωτοκόλλου 4. Πράγματι, η διάταξη αυτή αφορά αποκλειστικώς τις πολύ απλές εργασίες, οι οποίες ούτε απαιτούν ειδικές γνώσεις ούτε προσδίδουν πραγματική αξία στα προϊόντα. Αντιθέτως, τα επίμαχα εν προκειμένω μεταχειρισμένα υφαντουργικά είδη αποκτούσαν σημαντική αξία μέσω του συνδυασμού τους κατά κατηγορίες. Ειδικότερα, ο συνδυασμός αυτός μπορούσε να επιτευχθεί μόνο μέσω μιας σειράς εργασιών διαχωρισμού, για την εκτέλεση των οποίων οι υπάλληλοι στην επιχείρηση ανακυκλώσεως έπρεπε να έχουν ειδικές ικανότητες (παραδείγματος χάρη, να αναγνωρίζουν την ποιότητα του υφάσματος, τις τάσεις της μόδας κ.λπ.). Εξάλλου, οι υπάλληλοι αυτοί εκπαιδεύονταν ειδικώς προς τούτο από την επιχείρηση.

20 Επομένως, η Euro Tex προτείνει να δοθεί καταφατική απάντηση στο ερώτημα που υπέβαλε το Finanzgericht Düsseldorf, καθόσον οι επίμαχες στο πλαίσιο της κύριας δίκης εργασίες συνδυασμού μπορούσαν να προσδώσουν στα εμπορεύματα που υποβάλλονταν σε επεξεργασία τον χαρακτήρα των «καταγόμενων προϊόντων».

21 Αντιθέτως, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων υποστηρίζει ότι, κατά το γράμμα του Πρωτοκόλλου 4, δεν μπορεί να γίνει διάκριση μεταξύ απλών και σύνθετων εργασιών συνδυασμού. Το συμπέρασμα αυτό προκύπτει, ιδίως, από τη συγκριτική ανάλυση των διαφόρων γλωσσικών αποδόσεων του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του Πρωτοκόλλου, ειδικότερα δε της αγγλικής και της ολλανδικής αποδόσεως.

22 Επιπλέον, αυτή η ερμηνεία της επίμαχης διατάξεως είναι σύμφωνη με τους κανόνες του παραρτήματος Δ.1 της διεθνούς συμβάσεως για την απλούστευση και εναρμόνιση των τελωνειακών καθεστώτων (στο εξής: Σύμβαση του Κιότο), της οποίας διάφορα παραρτήματα έγιναν αποδεκτά εξ ονόματος της Κοινότητας με την απόφαση 77/415/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 3ης Ιουνίου 1977 (ΕΕ ειδ. έκδ. 02/004, σ. 7).

Απάντηση του Δικαστηρίου

23 Το υποβληθέν από το αιτούν δικαστήριο προδικαστικό ερώτημα αφορά τον χαρακτηρισμό των επίμαχων στο πλαίσιο της κύριας δίκης εργασιών ως απλών ή σύνθετων. Συναφώς, προς στήριξη της ερμηνείας του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του Πρωτοκόλλου 4, την οποία προκρίνουν, οι διάδικοι της κύριας δίκης προβάλλουν, κατ' ουσίαν, τις αποκλίσεις που υφίστανται μεταξύ των διαφόρων γλωσσικών αποδόσεων της διατάξεως αυτής.

24 Διαπιστώνεται ότι ορισμένες από τις γλωσσικές αποδόσεις της εν λόγω διατάξεως μπορούν πράγματι να ερμηνευθούν τόσο υπό την έννοια που προτείνει η προσφεύγουσα της κύριας δίκης όσο και υπό εκείνη που προτείνει η Επιτροπή. Πρόκειται, μεταξύ άλλων, για τις αποδόσεις στη γερμανική («einfaches»), τη γαλλική («les opérations simples de»), την ισπανική («las operaciones simples de»), την ιταλική («le semplici operazioni di») και την πορτογαλική («simples operações de») γλώσσα.

25 Εντούτοις, από ορισμένες άλλες γλωσσικές αποδόσεις προκύπτει ότι οι εργασίες τις οποίες αφορά η διάταξη αυτή είναι εξ ορισμού «απλές». Τούτο μπορεί να συναχθεί από φράσεις όπως «simple operations consisting of», «enkle foranstaltninger som», «eenvoudige verrichtingen zoals» και «enkel behandling bestående i», οι οποίες περιλαμβάνονται αντιστοίχως στην αγγλική, τη δανική, την ολλανδική και τη σουηδική απόδοση.

26 Συνεπώς, όπως ισχυρίζεται η Επιτροπή, η ερμηνεία σύμφωνα με την οποία όλες οι απαριθμούμενες στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του Πρωτοκόλλου 4 εργασίες πρέπει να λογίζονται ως απλές δεν αντιβαίνει σε καμία γλωσσική απόδοση του Πρωτοκόλλου αυτού, ενώ, αντιθέτως, η προτεινόμενη από την Euro Tex ερμηνεία —ήτοι, ότι μπορεί να γίνει διάκριση μεταξύ απλών και σύνθετων εργασιών συνδυασμού— δεν είναι σύμφωνη προς τις παρατεθείσες στην προηγούμενη σκέψη γλωσσικές αποδόσεις.

27 Εν πάση περιπτώσει, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά πάγια νομολογία, οι διάφορες γλωσσικές αποδόσεις μιας κοινοτικής διατάξεως πρέπει να ερμηνεύονται κατά ομοιόμορφο τρόπο και, επομένως, σε περίπτωση αποκλίσεων μεταξύ τους, η επίμαχη διάταξη πρέπει να ερμηνεύεται σε συνάρτηση με τη γενική οικονομία και τον σκοπό της κανονιστικής ρυθμίσεως της οποίας αποτελεί μέρος (βλ. αποφάσεις της 17ης Δεκεμβρίου 1998, C-236/97, Codan, Συλλογή 1998, σ. I-8679, σκέψη 28· της 13ης Απριλίου 2000, C-420/98, W. N., Συλλογή 2000, σ. I-2847, σκέψη 21, και της 16ης Μαρτίου 2006, C-332/04, Επιτροπή κατά Ισπανίας, η οποία δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 52).

28 Πάντως, σκοπός της αποφάσεως 1/97 είναι, κατά την τέταρτη και την έκτη αιτιολογική της σκέψη, «να διευκολυνθεί περαιτέρω το εμπόριο και να απλουστευθούν οι διοικητικές επιβαρύνσεις», καθώς και «να διευκολυνθεί το έργο των χρηστών και των τελωνειακών υπηρεσιών». Συνεπώς, όπως υποστήριξε η Επιτροπή, η επιβολή στις εθνικές αρχές της υποχρεώσεως να διακρίνουν μεταξύ απλών και σύνθετων εργασιών αφαιρέσεως της σκόνης, κοσκινίσματος κ.λπ. θα έθιγε τους σκοπούς της απλουστεύσεως και της ασφάλειας δικαίου, αφού το Πρωτόκολλο δεν θέτει κριτήρια ή παραμέτρους βάσει των οποίων θα μπορούσε γίνει η διάκριση αυτή.

29 Επιπλέον, επισημαίνεται ότι η τροποποίηση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του Πρωτοκόλλου 4, με την απόφαση 4/2000, μάλλον ενισχύει αυτή την ερμηνεία της επίμαχης διατάξεως, καθόσον ο όρος «απλές εργασίες» έχει απαλειφθεί από το κείμενό της.

30 Επομένως, ούτε από το γράμμα του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του Πρωτοκόλλου 4 ούτε από τους επιδιωκόμενους με το Πρωτόκολλο σκοπούς προκύπτει ότι πρέπει να γίνεται διάκριση μεταξύ απλών και σύνθετων εργασιών συνδυασμού.

31 Τέλος, πρέπει να τονισθεί ότι ούτε η Σύμβαση του Κιότο, την οποία οι διάδικοι επικαλέσθηκαν με τις παρατηρήσεις που κατέθεσαν, συνηγορεί υπέρ αυτής της διακρίσεως.

32 Πράγματι, για τις περιπτώσεις όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, ο κανόνας 3 του παραρτήματος Δ.1 της Συμβάσεως του Κιότο προβλέπει ότι ως τόπος καταγωγής του εμπορεύματος λογίζεται η χώρα εκείνη «όπου πραγματοποιήθηκε η τελευταία ουσιώδης μεταποίηση ή κατεργασία». Ο κανόνας 6 του παραρτήματος αυτού ορίζει ότι δεν πρέπει να θεωρούνται ως ουσιώδεις μεταποιήσεις ή κατεργασίες «οι εργασίες, οι οποίες δεν συμβάλλουν σε τίποτε ή οι οποίες συμβάλλουν πολύ λίγο στο να προσδώσουν στα εμπορεύματα τα ουσιώδη χαρακτηριστικά τους ή τις ουσιώδεις ιδιότητές τους». Συναφώς, ο κανόνας 6 αναφέρεται ενδεικτικώς σε ορισμένες εργασίες, όπως, μεταξύ άλλων, «εργασίες προοριζόμενες να βελτιώσουν την εμφάνιση ή την εμπορική ποιότητα των προϊόντων ή για να γίνει η διευθέτηση ώστε να καταστούν κατάλληλα για τη μεταφορά, όπως είναι ο διαχωρισμός ή η συγκέντρωση δεμάτων, η απλή συνένωση μερών ειδών και η κατάταξη των εμπορευμάτων, η αλλαγή συσκευασίας» και «ανάμιξη εμπορευμάτων διαφόρου καταγωγής, εφ' όσον όμως τα χαρακτηριστικά του παραχθέντος προϊόντος δεν είναι ουσιωδώς διαφορετικά από τα χαρακτηριστικά των εμπορευμάτων, που έχουν αναμιχθεί». Επομένως, δεν γίνεται λόγος για διάκριση μεταξύ απλών και σύνθετων εργασιών.

33 Συνεπώς, στο ερώτημα που υπέβαλε το Finanzgericht Düsseldorf πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι, καθόσον το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του Πρωτοκόλλου 4 δεν παρέχει τη δυνατότητα διακρίσεως μεταξύ απλών και πιο σύνθετων εργασιών συνδυασμού, οι περιγραφείσες με την απόφαση περί παραπομπής εργασίες συνδυασμού συνιστούν απλές εργασίες συνδυασμού κατά την έννοια της διατάξεως αυτής.

Επί των δικαστικών εξόδων

34 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) αποφαίνεται:

Δεδομένου ότι το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του Πρωτοκόλλου 4 της Ευρωπαϊκής Συμφωνίας περί συνδέσεως μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους, αφενός, και της Δημοκρατίας της Πολωνίας, αφετέρου, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 1/97 του Συμβουλίου Σύνδεσης μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους, αφενός, και της Δημοκρατίας της Πολωνίας, αφετέρου, της 30ής Ιουνίου 1997, δεν παρέχει τη δυνατότητα διακρίσεως μεταξύ απλών και πιο σύνθετων εργασιών συνδυασμού, οι περιγραφείσες με την απόφαση περί παραπομπής εργασίες συνδυασμού συνιστούν απλές εργασίες συνδυασμού κατά την έννοια της διατάξεως αυτής.

(υπογραφές)